

Foto van Carl de Keyzer, ten toon bij XYZ. (a)

Carl de Keyzer, Madelyne Moreau

Derde Wereld mooi op foto

GENT/BRUSSEL — Wij reizen om te leren. Dit is verleden tijd. Vervang het wat naïeve leren door eender wat, fotograferen bij voorbeeld. Het aanbod van ambitieuze fotografie is zo groot dat er wel eens op het kilometrisch effect gerekend wordt om nog iets origineels op tafel te gooien. En wat ligt er verder weg dan de Derde Wereld met haar exotische mensensoorten? We gaan nog beleven dat een ouderwets kommunieportretje ons meer aantrekt dan een straatscène uit Calcutta.

India is nu immers volop in trek, zoals in eenvoudiger tijden Spanje of de Provence. Het is nu wachten op een handleiding „Hoe fotografeer ik Inlanders?“ Er bestaan immers problemen. Aziaten stormen doorgaans op je af met een hagelwitte blikkende „smile“ van pure begeerte om er mee op te staan — in de drukte vergeet men gewoon om je een afdrukje af te bedelen. Afrikanen laten je meestal betijen, niet helemaal schuw en lang niet afkerig van baksjij, en bij zulke gelegenheden herinner je je de Volendammers van weleer: een kwartje per kiek, graag.

De Latijns-Amerikaanse Indio's keren zich af. Vooral de dames tonen zich niet begerig — tenzij je ze ervoor betaalt — om lappen van hun ziel te laten gappen door zo'n fotograferende demon. Maar ook elders houdt de vrouwelijke kunne zich op de achtergrond als de mannetjeseksemplaren samendrummen voor de, voor hen, exotische snoeshaan met de camera. Samendrummen inderdaad, uit angst van er niet-mee-op-te-staan. Een universeel menselijk verschijnsel: een op elkaar geplakt stelletje mensen in een veel te grote ruimte.

We willen maar zeggen dat Carl De Keyzer, te gast bij XYZ te Gent, achter een exotisch fotografisch avontuur aanzat toen hij naar India trok, maar,

EXPOSITIE

en dit is het merkwaardige, een avontuur niet zozeer met Derde-Wereldse allures dan wel van een artistieke soort. De beelden die hij van ginder meebracht — of juist, die we te zien krijgen — zijn, gelet op formaat en presentatie, ondubbelzinnig bestemd om aan de muur te hangen. Een kunstzinnige bestemming die we dit werk van harte gunnen.

De Keyzer maakt gebruik van een techniek die je niet steeds onder controle hebt en die heel wat mislukkingen kan opleveren: flitsen tijdens een iets gekrokken belichtingstijd, zodat de omgeving in beweging is en het centrale onderwerp er als het ware statisch in vastgeklemd zit door het effect van de flits. Maar de geslaagde opnamen doen het dan wel erg goed: een dynamische en toch intimistische fotografie, waarbij je je persoonlijker bij het beeld betrokken voelt. Mooie fotografie ook, het weze zonder bijbedoeling gezegd. Kunst wordt niet in ieders handen een fronsende aangelegenheid. Laat ze maar bij tijd en wijle aan estetik doen.

Carl De Keyzer ontving zopas de „Prix National Photographie Ouverte“ uitgeschreven te Charleroi.

ven: enerzijds de produktie van letterlijk Grote Kunst, muurgrote gigantische fotografie die toch ook maar uit het kleine zaadje van een negatief moest opgroeien en anderzijds de kleinkunst van het bescheiden beeld. Bombast tegen eenvoud.

XYZ-fotografie, Brabantdam 110 te Gent, tot 14 febr. — woensdag, vrijdag, zaterdag van 13 tot 18 u.

Uit Parijs

Wanneer je de waslijst van prestaties en onderscheidingen van Denise Colomb (* Parijs, 1902) overloopt, word je even stil, en wanneer je dan voor haar werk staat, wordt die stilte onderbroken door, nou ja, de eeuwige vraag naar de grillen van roem en sukses. Een beperkte selectie zoals die bij Contretype zegt niet alles over iemands bekwaamheden, maar veronderstelt toch een zorgvuldige keuze.

Over de artiestenportretten die ze voornamelijk te Parijs en gedurende de jaren '50 en '60 realiseerde, kun je alleen maar zeggen dat er hele goeie tussen zitten (vooral voor die jaren) maar dat ze hun glans toch in hoge mate ontlenden aan de

glans der beroemdheden die ze voor haar lens kreeg. Giacometti, Gilioli, Steinberg, Ubac, Max Ernst, Artaud, Jean Arp, Calder, Picasso, om slechts die op te sommen die in de galerij te zien zijn. Picasso's portret, anno 1952, is zelfs storend onscherp.

Dit oeuvre is niks beter dan wat hier te lande en in dezelfde periode gemaakt werd door Belgische fotografen van plaatselijke beroemdheden, en de fotograaf automatisch tot plaatselijk wonder reduceerde.

Maar onze goede Denise Colomb heeft ook nog (historiemaakende?) dubbeldrukken van Parijse „impressies“ op haar geweten en die zijn zo stuntelig (gewild misschien, want met artiesten weet je nooit), zo scharmelachtig dat ze een bezoek aan de tentoonstelling rechtvaardigen. En die je je doen afvragen of de lui die er ooit (en nog) hoogdravende volzinnen rond draperen gek zijn of niet. Haar andere werk kennen we niet en het is niet uitgesloten dat dit inderdaad hoge toppen scheert.

FILIP TAS

Contretype, Spanjestr. 103 te Brussel tot 14 febr., van dinsdag tot zaterdag, 13-18 u.

Vlaamse Kameropera op moderne toer

ANTWERPEN — De Vlaamse Kameropera brengt een dubbel programma: een tot visueel spektakel omgebouwde voordracht van Schönbergs „Pierrot Lunaire“ en de opera „Miss Havisham's Wedding Night“ van de Amerikaanse komponist Dominic Argento. In beide werken komt slechts één rol voor, die telkens wordt vertolkt door de sopraan Lieve Jansen.